

Gözlerine Müheyya

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 26 Ekim 2014

Çıt yok nedendir bilmem? Sözün yok söz üstüne.
Bir iz yok mu avucunda, ölüm yok ya ucunda.
Gözlerine müheyya koca ömrü tükettim,
Bir kere dönüp baksan can katardın çabama.
Mahmuzladım umudu,
Gün yüzü görmesem de,
Alemi cihan duydu. duysan da duymasın da.
Anlamadın kavgamı, Hiçe saydın çabamı.

Gururun aşkı yendi, mutlu musun sılada.
Ne sevgimi anladın, Ne benimle ağladın.
Uzaktan bir ses gibi yaban saydın tınmadın.
Karda kışta bora da,
Kâh orda kâh burada, semazendim çevrende.
Gölgendim şu evrende.
Karartırken odamı, hiçe saydın çabamı.

Kalbimin dağarcığı dolup, dolup boşaldı.
Akıp giderken zaman, ta kemiğe dayandı.
Nerede mesut anlar, hani sevdiğim nerde?
Geçmişteki günlerden, bir tek o resmin kaldı.
Ne nedamet, ne azap uğramadı yanına.
O şiirler, şarkılar işlemedi kanına.
Bambaşka semalarda uçan bir kuş misali,
Kırdın kanatlarımı, hiçe saydın çabamı.

Sular kulak kesildi, aşk dolu yüreğime.
Haz duyduğum sularda, hiç olmadım hovarda.
Dalgaların ardından, baka kaldım öylece.
Döner diye bekledim. Ömür geçti böylece.
Kurduğum hayalleri, ürperen yüreğimi.
Ah o yeşil cenneti! Gönül denen serveti.
Yok saydın, bilemedin.
Baktın da göremedin.
Dinlemeyip çağırımı, hiçe saydın çabamı.

Œir ve Yorum Mehmet Fikret ÜNALAN

Fikret ÜNALAN